

รายงานการวิจัย

พฤติกรรมการณ์สนทนาผ่านการใช้สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่งผลต่อการ
มีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น: กรณีศึกษาเฉพาะนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

**Effects of Internet Communication Behavior on Adolescent Sexual Relationship :
A Case Study Among Students of Nakhonratchasima College.**

นฤทธิ พลสูงเนิน¹

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนา เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์สนทนาผ่านการใช้สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น ทำการศึกษาที่วิทยาลัยนครราชสีมา ตำบลบ้านใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประชากรเป็นนักศึกษาภาคปกติในระดับชั้นปริญญาตรีในวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 1,101 คน หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของ Taro Yamane ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าสถิติได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการณ์สนทนาผ่านการใช้สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เข้าใช้อินเทอร์เน็ต 0-4 ชั่วโมง สนทนาผ่านอินเทอร์เน็ตทุกวัน เข้าใช้ช่วงเวลา 18.01-22.00 น. สนทนาผ่าน

Facebook เพื่อพักผ่อนหาความบันเทิง สถานที่พักอาศัย มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด เคยใช้เว็บหาเพื่อน หาคู่ ใช้เว็บ www.postjung.com หาเพื่อน หาคู่ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ สังกัดคณะ นักศึกษาอยู่ชั้นปี เพศ อายุ การได้รับเงินมาเรียน ที่พักอาศัย บุคคลที่ร่วมพักอาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์สนทนาผ่านการใช้สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ และเจตคติ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการณ์สนทนาผ่านการใช้สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยอื่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์สนทนาผ่านการใช้สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการ มีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการณ์สนทนาผ่าน

¹ บัณฑิตวิทยาลัย สาธารณสุขศาสตร์มหบัณฑิต สาขาการพัฒนาระบบบริการปฐมภูมิ วิทยาลัยนครราชสีมา

การสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ พฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น

Abstract

The purpose of this descriptive research was to study effects of internet communication behavior on adolescent sexual relationship. Population of this study were 1,101 undergraduate students of Nakhonratchasima College. The sample of this study were consisted of 300 undergraduate students, obtained from Taro Yamane's formula. Sampling was made by stratified sampling. Instrument used for data collection was questionnaire constructed by the researcher. The data were analyzed for percentage, mean, Standard Deviation and Chi-square

The results showed that the behavior of chat communication on the internet was during 0-4 hours of conversations over the internet. They accessed the internet every day, during the hour of 18:01 to 22:00 pm for discussion via Facebook and for entertainment purposes. They used internet mostly in their premises. The web was used to find partners for dating www.postjung.com in most sample.

Biological and social factors in the first year students under the age of the students received a combination of residential housing that was related to the behavior of chat communication on the internet. The effect of teenage sex, was Statistical significant at the .01 level including knowledge and attitudes. Communication behavior, chatting on the internet, the effect of teenage sex, had statistical significance at the .05 level. Factors associated with behavior, communication, chatting on the internet, had the effect on group of teenagers having sex, with statistical significance level. 05. Behavior had relation with the conversation via the communication on the internet that affect the sex of the youth at a statistical significance level of .05.

Keyword Effects of Internet Communication Behavior on Adolescent Sexual Relationship

ความเป็นมา

ผลสำรวจจากสหรัฐอเมริกา พบว่ามีชาวอเมริกันที่เป็นหญิงร้อยละ 80 และเป็นชาย ร้อยละ 58 ได้ยอมรับว่ามีการรับส่งข้อความ ทั้งใน Twitter, Facebook หรือเครือข่ายสังคมออนไลน์อื่นๆ อีก จนกลายเป็นความรู้สึกเหมือนได้อยู่ใกล้ชิดติดกันสนิทกัน มีความรู้สึกที่ดีให้กันตลอดเวลา ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้ ทำให้เกิดการตัดสินใจการมีเพศสัมพันธ์ได้เร็ว จากผลสำรวจ 1,200 คน มีมากถึงร้อยละ 65 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เคยได้รับ และส่งข้อความนัดหมาย ขณะที่ ร้อยละ 49 ถูกนัดหมายผ่าน Facebook และนอกจากนี้ จากกลุ่มตัวอย่างมีมากถึงร้อยละ 72 ที่เริ่มตกลงปลงใจเริ่มรักกัน (สังคมออนไลน์, 2554)

จากการสำรวจ พบสถานการณ์เด็กไทยน่าเป็นห่วง ใช้ อินเทอร์เน็ต หากู้วัยรุ่นชายที่ใช้ อินเทอร์เน็ต กว่าร้อยละ 38.8 เคยนัดพบคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ขณะที่กลุ่มวัยรุ่นหญิงร้อยละ 8.2 ยอมรับเคยมีเพศสัมพันธ์ผ่านคนรู้จักทาง อินเทอร์เน็ต แต่ ร้อยละ 59.4 ของวัยรุ่นหญิง ไม่เต็มใจมีเพศสัมพันธ์ วัยรุ่นเป็นกลุ่มประชากรที่สำคัญยิ่ง ประชากรกลุ่มนี้จะเจริญเติบโตเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไปในอนาคตเด็กวัยรุ่นและเยาวชนจึงต้องมีความรู้เท่าทันกับสถานการณ์ในปัจจุบันของโลก อินเทอร์เน็ต เพื่อให้รู้จักป้องกันตนเอง และสามารถกลั่นกรองข้อมูลที่ได้รับผ่านทาง อินเทอร์เน็ต ดังนั้นเด็กจึงต้องได้รับการเรียนรู้ในการใช้ อินเทอร์เน็ต ที่ถูกต้องหลีกเลี่ยงสื่อที่ล่อแหลมชั่วร้าย ซึ่งเด็กจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประชากรที่มีคุณภาพของประเทศในอนาคต (พฤติกรรมและผลกระทบของการใช้ อินเทอร์เน็ตจากกลุ่มเยาวชน, เอแบคโพลล์, 2550)

จากข้อมูลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจศึกษาเรื่องพฤติกรรม การสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ กลุ่มวัยรุ่น : กรณีศึกษาเฉพาะนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ผลจากการใช้

อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ วัยรุ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้ “การสนทนาผ่านการสื่อสาร” บนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ของวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริมกับพฤติกรรม การสนทนาบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ใน กลุ่มวัยรุ่น

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปริญญาตรี ในวิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 300 คน โดยมาจากการใช้วิธีเลือกตัวอย่าง โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Sampling) ได้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อศึกษา ปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อและ ปัจจัยเสริมและศึกษาถึงพฤติกรรม การสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ กลุ่มวัยรุ่น

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมกับ พฤติกรรม การสนทนาผ่านการสื่อสารบน

เครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านพฤติกรรม (ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม)แต่ละปัจจัย พฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าความถี่ สถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์ (χ^2)

ผลการวิจัย

1. พฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เข้าใจ อินเทอร์เน็ต 0-4 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 68.6 สนทนาผ่านอินเทอร์เน็ตทุกวันคิดเป็นร้อยละ 44.3 เข้าใช้ช่วงเวลา 18.01-22.00 น.คิดเป็นร้อยละ 52 สนทนากลุ่มใดก็ได้คิดเป็นร้อยละ 79.3 สนทนาผ่าน Facebook คิดเป็นร้อยละ 89.7 วัตถุประสงค์พักผ่อนหาความบันเทิงคิดเป็นร้อยละ 64.3 สถานที่พักอาศัยคิดเป็นร้อยละ 76.3 เคยใช้เว็บหาเพื่อน หากู้คิดเป็นร้อยละ 37.3 ใช้เว็บ www.postjung.com หาเพื่อน หากู้คิดเป็นร้อยละ 21.3 ที่กลุ่มตัวอย่างตอบมากที่สุด

2. ปัจจัยทางชีวสังคมได้แก่ สังเกต คณะ นักศึกษาอยู่ชั้นปี เพศ อายุ การได้รับเงินมาเรียน ที่พักอาศัย บุคคลที่ร่วมพักอาศัย พบว่า มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของ

กลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ และเจตคติ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ปัจจัยเอื้อ มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการ มีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ ระดับ .05 ปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยนำและปัจจัยเสริมที่ส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ สังเกตคณะ นักศึกษาอยู่ชั้นปี เพศ อายุ การได้รับเงินมาเรียน ที่พักอาศัย บุคคลที่ร่วมพักอาศัยกับพฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต พบว่า มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมด้านเวลาในการใช้ อินเทอร์เน็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวแปรอื่นๆ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการสนทนาผ่านการสื่อสารบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อการมี

เพศสัมพันธ์ของกลุ่มวัยรุ่น: กรณีศึกษาเฉพาะ นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเข้าใช้การสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยวัตถุประสงค์ขายบริการทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความรู้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเข้าใช้การสนทนาผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต ด้วยวัตถุประสงค์คุยเรื่อง sex อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ เจตคติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสนทนาผ่านเครือข่าย

อินเทอร์เน็ต ด้วยวัตถุประสงค์หาเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ปัจจัยเอื้อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเข้าใช้เว็บไซต์ในการฝากข้อความ หรือติดต่อสื่อสารเพื่อการอ่านข้อความในเว็บเพจ ที่ให้บริการ หาเพื่อน หาคู่หรือไม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเสริม ได้แก่ ปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์ ปัจจัยเสริม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเข้าใช้เว็บไซต์ใดในการฝากข้อความ หาเพื่อน หาคู่ เป็นประจำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารอ้างอิง

- กรภัทร์ สุทธิธิดา. (2546). **ก้าวสู่โลกอินเทอร์เน็ต**. สำนักพิมพ์ นนทบุรี.
- จุมพล รอดคำดี. (2554). **การเลือกสนทนาบนอินเทอร์เน็ต** : หนังสือพิมพ์ คมชัดลึก วันที่ 20 กันยายน 2554.
- นิสาพร บุญเฉลียว. (2551). **พฤติกรรมการสนทนาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. วิทยุศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ สำนักบัณฑิตศึกษา. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ประภาพร บุญปลอด. (2548). **อินเทอร์เน็ต : เทคโนโลยีการสื่อสารเพื่อการพัฒนาโรงเรียน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.
- ปิยะ นากสงค์. (2552). **คู่มือการสร้างและบริหารเว็บไซต์ ด้วย Joomla**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ซัคเซสมิเดียจำกัด.
- ศิริรัตน์ พิมาณสกุลวัฒน์. (2548). **การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการสนทนาบนเครือข่ายด้วยโปรแกรมไอซีคิว, เฟิร์ช และเอ็มเอสเอ็น**. วิทยุศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.

- สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- ศรีศักดิ์ จามรมาน. (2543). อินเทอร์เน็ต ชีวิต และการศึกษา : หนังสือพิมพ์ ฐานเศรษฐกิจ. วันที่ 20 กันยายน 2543
- ศิริพร ชิตพันธ์. (2542). การประเมินค่าสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต : วารสารห้องสมุด, เมษายน – มิถุนายน. หน้า 19 – 25.
- ศศิคารา สิงหนेत्र. (2548). การขายบริการทางเพศผ่านห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ วิศวกรรมบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- สุวัฒนา ปัทมิษฐ์. (2544). พฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการธุรกิจให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ ปรินญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุชา จันทน์เอม. (2542). จิตวิทยาทั่วไป, กรุงเทพมหานคร, หน้า 241 – 246.
- สุรศักดิ์ สงวนพงษ์. (2538). คู่มืออินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน)
- อรรถพล อูสายพันธ์. (2549). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. (2554). พฤติกรรมและผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตจากกลุ่มเยาวชน. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก : <http://www.abacpoll.com> (2554, 15 สิงหาคม)
- sanook Social Network. (2554). สังคมออนไลน์ ส่อเกิดรักเร็วขึ้นเพียงไวกว่าเดิม. [ออนไลน์]. สืบค้นจาก:<http://hitech.sanook.com/computer/social-network> (2554, 12 กุมภาพันธ์)
- Bloom, B.S. (1971). Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning : New York : Megraw-Hall,47.
- Kagan, J.and Segal, J, (1992). **Psychology and Introduction**. New York : Harcourt Brace Jovanovich, Inc., p,106.
- Hunt, Todd and Brent D. Rudenm. (1993). **Mass Communication**. New York : Harper Collins College Publishers. p.245.
- Green, L.W., M.W., S.G., K.B. Kreuter, Deeds, Partridge, (1980). **Health Education Planning: A Diagnostic Approach**. Mountain View, California: Mayfield Pubhisting